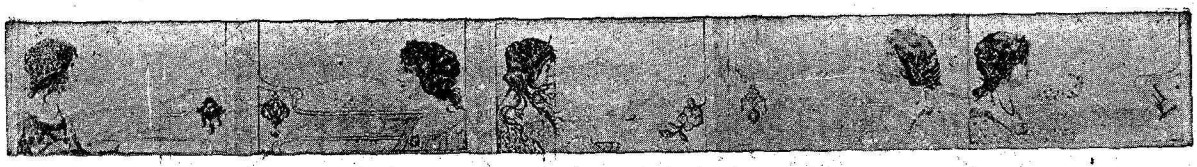

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

Α. Ν. Σκιᾶ. Ὁ ἀληθὴς χαρακτὴρ τοῦ λεγομένου γλωσσικοῦ ζητήματος. Ἐν Ἀθήναις. *Εἰς τὴν ἀπελπιστικὴν πλημμύραν τῆς μελάνης ἥτις ἐχύθη διὰ τὸ περιλάλητον αὐτὸ «Γλωσσικὸν ζήτημα», ὑπῆρξαν εὐτυχῶς καὶ ἐξαιρέσεις σώφρονος συζητήσεως, ἐν δὲ τῶν ὀλίγων βιβλίων ἅτινα ὑψοῦσι τὸ ζήτημα εἰς ζηλευτὴν περιωπὴν καὶ πεισικώτατα ἀναιροῦσι τὰς σφαλερὰς καὶ ἀνεμοφορήτους τῶν χυδαϊστῶν θεωρίας ἢ μᾶλλον παρακρούσεις εἶναι καὶ ἡ ἐπιστημονικωτάτη μελέτη τοῦ κ. Σκιᾶ. Δεινὸς Ἑλληνιστής, ἦτο ἐκ τῶν ἁρμοδιωτέρων ἵνα ἀντικρούσῃ τοὺς μαλλιαρούς, καὶ τὸ κατόρθωσε τοσοῦτον ἐπιτυχῶς, ὥστε καὶ αὐτοὶ οὗτοι οἱ μαλλιαροὶ νὰ θεωροῦν «ἐπικίνδυνον» τὴν μελέτην του. Παρακολουθεῖ μετ' ἐπιμελείας τὰς ἀποπείρας τῆς γλωσσοποιήσεως καὶ ἐκχυδαΐσεως τοῦ αἱρετικοῦ Ψυχάρη καὶ τὰς σαθρὰς καὶ ἀνιστορήτους γνώμας τοῦ ἀλλογλώσσου Κρουμβάχερ, εἰσπηδήσαντος καὶ αὐτοῦ μὲ τὴν περικεφαλὰ τοῦ χυδαϊσμοῦ εἰς τὰς ἀραιοτάτας τάξεις τῶν ψυχαρολόγων, καὶ τὰς συντρίβει. Ὁ κ. Σκιᾶς γράφει μετὰ τόσης σαφηνείας, ἐγκρατείας, ἀπαθείας καὶ χάριτος, ὥστε καὶ οἱ μὴ εἰδήμονες τοῦ θέματος δύνανται νὰ ἀναγνώσωσι τὴν μελέτην του εὐαρέστως, καὶ ἐξ αὐτῆς νὰ φωτισθῶσιν ἱκανῶς. Οὔτε ὕβρεις θὰ συναντήσωσι, τὰς τόσῳ συνήθεις εἰς τὸν Ψυχάρην, οὔτε ὑπερβολὰς ἀνοήτους, οὔτε ἀμάθειαν ξενήλατον. Εἶναι ἀκαδημαϊκὴ καὶ σεμνὴ μελέτη, ἣν δικαίως διὰ τοῦ ἐπισήμου κύρους του περιέβαλε τὸ Ἐθν. Πανεπιστήμιον, υἱοθετῆσαν καὶ ἐκδῶσαν αὐτήν, ἐν τῇ «Ἐπιστημονικῇ Ἐπετηρίδι» του.*

Π. Σ. Συνοδινοῦ. Δάφναι καὶ Κρῖνοι. *Ἐθνικῶν ποιήσεων συλλογὴ ΙΔ'. Ὁ κ. Παν. Συνοδινὸς ταράσσει τοὺς φιλολογικοὺς κύκλους καὶ πάλιν πάνοπλος μὲ τὴν δεκάτην τετάρτην ποιητικὴν συλλογήν. Εἰς τοὺς ἀπειραρίθμους νεοσσοὺς τῆς Νέας Τέχνης, τῆς συμβολικῆς τῆς μαλλιαρῆς, οἱ διθύραμβοι καὶ στόνοι οἱ μεγαληρήμονες καὶ βροντώδεις στίχοι τοῦ Συνοδινοῦ φαίνονται ὡς πυκνὰ σύννεφα ἐν ὥρᾳ θερινῆς ἠρεμίας καὶ νάρκης. Ὁ κ. Συνοδυνὸς στερρῶς ἐχόμενος τῶν ἀρχαϊκῶν παραδόσεων, εἶναι εἷς τῶν ὀλίγων ἀλλὰ καὶ πλέον ἀδιαλλάκτων ἀντιπροσώπων τῆς πρὸ τεσσαρακονταετίας ποιητικῆς παραγωγῆς, ἥτις ἔχει ἀκόμη θαυμαστάς, ἀλλ' ἥτις λυσσωδῶς ἐπολεμήθη ἀπὸ τοὺς νεωτέρους, τοὺς ὑψώσαντας τὴν σημαίαν τῆς κομψότητος τοῦ στίχου, τῆς ἐλαφρότητος καὶ τῆς νεωτεριστικῆς τεχνοτροπίας. Ὁ κ. Συνοδινὸς ὅ,τι ἔχει νὰ εἰπῇ, τὸ λέγει ὀρθὰ κοφτά, τὸ αἰσθάνεται. Καὶ διὰ τοῦτο ὡς κοινωνιολόγος ποιητὴς καὶ ὡς πατριωτικὸς ψάλτης εἶναι σήμερον ἀκαταγώνιστος, ὅσῳ ὡς λυρικὸς ὑπολείπεται, φερόμενος μᾶλλον πρὸς τὸν πεζὸν λόγον. Ἡ «Γυνὴ» λ. χ. εἶναι ἓν καυτήριον, τοῦ ὁποίου τὴν δύναμιν δὲν μειῶ ὁ στίχος. Εἶναι ἓν δίδαγμα φορμακερόν, μὲ ρόδα ἐστεμμένον. Ἀντιθέτως, ἄλλοι στίχοι λυρικοί, εἶναι στίχοι κατάλληλοι διὰ λευκώματα, ἀναμιμνήσκοντες ἐποχὰς παλαιὰς καὶ σβεσθείσας. Δὲν θ' ἀρνηθῇ τις ἐν τούτοις ὅτι εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τοῦ ἐκφυλισμοῦ φωναὶ ἑνὸς κήρυκος τῆς ἁπλοϊκῆς ἀληθείας, ἕνας θρῆνος ἐκφραστικὸς θανόντων μεγαλείων μία προσπάθεια διασώσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἐμπνεύσεως εἶναι ἀφύπνιοις, ἡ ὁποία δὲν πρέπει νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητος.*

Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας. *Εἶναι τὸ 57ον βιβλίον τοῦ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων. Ἡ συνοπτικὴ αὕτη ἐξιστόρησις τῶν τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἔργον τοῦ κ. Δ. Σ. Μπαλάνου τοῦ γραψαντος καὶ τὸ ἄλλο βιβλίον τοῦ Συλλόγου «ἡ Ἐκκλησία μας», τοῦ ὁποίου καὶ ἀποτελεῖ, τρόπον τινά, τὸ ἀναγκαῖον συμπλήρωμα. Τιμᾶται λεπτὰ 40 εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ Συλλόγου καὶ εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα. Κατόπιν θὰ ἐκδοθῶσιν: Τὰ Μεταλλεῖα ὑπὸ Ἰ. Δοανίδου.*

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

G Geffroy Les Musées d' Europe. Versailles. *Προσεχῶς.* Les Musées de Hollande.

«Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερὶς» — Α'. καὶ Β'. τεῦχος Σεπτέμβριος. Περιέχουν τὰς ἑξῆς πραγματείας:

1) Στεφ. Ξανθουδίδου περὶ ἀρχαϊκῶν τάφων ἀνασκαφέντων ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ἀρισῇ καὶ Μουλιανοῖς τῆς Κρήτης ἡμισελ. 1—55.

2) Παρατηρήσεις εἰς ἐπιγραφὰς τοῦ ἱεροῦ τοῦ ὑπερτελεάτου Ἀπόλλωνος ὑπὸ Μάρκου Νίβουρ Τὸδ ἡμισελ. 56 60.

3) Περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἱερὰν ὁδὸν γενομένων πέρυσιν ἀνασκαφῶν καὶ εὑρημάτων ἐκ τάφων ὑπὸ Δ. Φίλιου, ἡμισελ. 61—88.

4) Εὐβοϊκὰ ἤτοι Ἐρετριακαὶ ἐπιγραφαί, παρατηρήσεις καὶ συμπληρώσεις αὐτῶν ὑπὸ Ἀδόλφου Βίλεμ. ἡμισελ. 89 - 110.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Σερβίας.

Ἐπὶ τῇ στέψει τοῦ Βασιλέως Πέτρου, δημοσιεύομεν εἰκόνα, ἐν ᾗ παρίσταται ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ γραφείῳ του, φέρων μεγάλην στολήν, καθ' ἣν στιγμὴν τὸν ζωγραφίζει ἡ Ρωσσὶς ζωγράφος πριγκήπισσα Λιβῶφ, ἡ γνωστὴ εἰς τὸν καλλιτεχνικὸν κόσμον ὑπὸ τὸ ὄνομα Βίλμα Παρτάγκη.

Δαμιανός.

Ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ὁ ἕνεκα τοῦ ζητήματος τοῦ Παναγίου τάφου ἱεράρχης τῆς ἡμέρας.

Τσέχωφ.

Ὁ ἄρτι ἀποθανὼν γνωστὸς Ρῶσσος διηγηματογράφος, οὗ ἐδημοσίευσεν ἡ «Πινακοθήκη» δύο ἐκ τῶν ὡραιοτέρων διηγημάτων των.

Ὠδεῖον Λόττνερ.

Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα ἐν συμπλέγματι τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐν αὐτῷ διδασκόντων καθηγητῶν καὶ καθηγητριῶν. Μετὰ τὸ Ὠδεῖον, ἡ Σχολὴ τῆς κ. Λόττνερ εἶναι τὸ μόνον ἄξιον λόγου Μουσικὸν ἐν Ἑλλάδι ἵδρυμα.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Φίλῳ. *Σᾶς φαίνεται παράδοξον; Ὁ Βαλδὲκ Ρουσσὼ ἦτο ὑδατογράφος. ἠρέσκετο δὲ πολὺ νὰ συναναστρέφεται καλλιτέχνας. Οἱ ἰδικοί μας πρωθυπουργοὶ ἀρέσκονται εἰς τοὺς κομματάρχας καὶ βουλευτίσκους.*

Καλλιτέχνη. *Ὁ Μπαϊκλιν τὴν «Νῆσον τῶν νεκρῶν» ἐνεπνεύσθη ἀπὸ τὸ Ποντικονῆσι, τὴν κυπαρισσόφυτον νησῖδα τῆς Κερκύρας.*

Ἐρασιτέχνη. *Βασιλεὺς τῆς* affiche *θεωρεῖται σήμερον ἐν Γαλλίᾳ ὁ ζωγράφος* Jules Cheret. *Εἶναι προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν. Οἱ διακοσμητικοί του πίνακες καὶ οἱ τῶν διαφημίσεων εἶναι ὀνομαστοί. Ἡ* «Vie heureuse» *δημοσιεύει σκιαγραφίαν του εἰς τὸ φύλλον τοῦ Σεπτεμβρίου.*